

مردم فقط با « تحریف » از « حق »، « گریزان » و از « باطل »، « اطاعت » می‌کنند.

وقتی « فرعونِ ستمگر » خود را در برابر « موسای مسلح به سلاح الهی » در موضع « ضعف » دید، برای اینکه « مردمِ تحقیر شده » را که همه ظلم او را تحمل و با « خفت » او را « اطاعت » می‌کردند از « خوابِ غفلت » بیدار نشوند و علیه او « قیام » نکنند، از « ساحران » خواست تا « نگاه و ذهن » همه افسارِ مردم را با « تحریفِ واقعیت »، « تصرف » و آنها را از « درکِ عاقلانه حقیقت » بترسانند. آنها نیز « نگاه » مردم را چنان با سحرشان « تسخیر » و آنها را « ترسانند » که با آن معجزه عظیم حضرت موسی علیه السلام که خودِ ساحران را « منقلب و متحول » کرد، آن مردمِ غافل، « بیدار » نشدند:

... فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ... (أعراف/ ۱۱۶)

پس « مهمترین روشی » برای « اِغْفالِ همه افسار مردم باسواد و بی‌سواد »، « تحریفِ وقایع » است. « اولین تحریف » را « شیطان » در مورد حضرت آدم علیه السلام انجام داد و به دروغ به او گفت: فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ: هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَ مَلِكٍ لَا يَبْلَى؟ (طه/ ۱۲۰)

« دومین تحریف » را یکی از « خواصِ اهلِ علم » زمانِ حضرت موسی علیه السلام به نام « سامری » با « گوساله » خود انجام داد و بنی‌اسرائیل رها شده از اختناق فرعونی را به « ضلالتِ نفسانی » کشاند. « سومین تحریف » را « برخی از خواص » صدرِ اسلام بعد از گذشتِ فقط « سه ماه از غدیر خم » با « شورایِ سقیفه » به مسلمانان تحمیل و « انحرافِ بزرگی » را تا امروز در اسلام پدید آوردند. « چهارمین تحریف » را « برخی از خواص » با مطرح کردن « شتر سرخ‌مو » در جنگ « جمل » پدید آوردند (و مثل سامری و گوساله‌اش) توانستند مسلمانان را متفرق و به « منافقین »، « رسمیت » بدهند. « پنجمین تحریف » را « معاویه » و مشاور راهبردی « عمرو عاص » با « سر نیزه کردن قرآن » در « صفین » انجام داد و « مؤمنین ساده‌لوح » را علیه « قرآنِ ناطق » شوراند و به « خطاکاری » کشاند. « ششمین تحریف »: « معاویه » ابتدا مردمِ شام و بعد همه مسلمانان را « علیه حضرت امیرالمؤمنین » صلوات الله علیه با « شایعاتِ دروغ » و « احادیث جعلی » فراوان چنان شستشوی مغزی داد که برخی افراد شب‌زنده‌دار با پیشانی‌های پینه‌بسته در « نهروان » علیه « استوانه عدالت » جنگیدند و برخی با شنیدن خبر شهادتِ آن حضرت در حین نماز می‌پرسیدند: « مگر علی نماز هم می‌خواند؟ » و صد سال « لعن » بر ایشان را بر خود « واجب » می‌پنداشتند و امروز در حجاز به مدح معاویه و در سوریه به عمل او برگشتند! خدایا! مسلمین را در این ضیافتِ رمضانی با « نور قرآن » بیدار فرما تا « سلاحِ تحریف » را خنثی کنند.